

In Memoriam Daniël Timmerman

(17 september 1978 – 25 september 2025)

Plotseling

Verwachtingsvol start in september 2025 het nieuwe seizoen in de Emmaüskerk met de bevestiging van nieuwe ambtsdragers en een nieuwe kerkelijk werker. Na een tijd van zoeken wordt hoopvol uitgekeken naar Gods plan met de gemeente. Tot plotseling dat bericht van de kerkenraad: 'Verdrietig en geschokt moeten wij u mededelen dat onze geliefde predikant Daniël Timmerman gisteravond is overleden in de leeftijd van 47 jaar.'

Herder

Daniël Timmerman wordt geboren in 1978 in Delft als nakomertje in een gezin met vier broers. Hij ziet zich als zondagskind, opgroeïend met bijbel en geloof. Hij kiest voor de studie theologie aan de Theologische Universiteit Apeldoorn (TUA) en groeit als jongvolwassene toe naar de keuze voor het predikantschap. In Apeldoorn leert hij zijn vrouw Hanneke kennen, die ook aan de TUA studeert. Tijdens zijn studie loopt hij stage in de NGK Bunschoten-Spakenburg en werkt hij als pastoraal werker in de NGK Maastricht en als catecheet in de NGK Maassluis. Na een succesvolle afronding van zijn studie wordt hij in 2005 bevestigd als predikant van de NGK Breukelen, naast ds. Gerrit Zwarts. Daniël is hier parttime, wat voor de gemeente een uitkomst is vanwege de ziekte van ds. Zwarts, en wat hemzelf de gelegenheid geeft aan zijn proefschrift te werken. Het groeiende gezin vindt een plek in de gemeente. Daniël wordt gewaardeerd om de snelheid waarmee hij zich in onderwerpen kan verdiepen, zijn fijngevoeligheid, zijn geduld en de ruimte die hij biedt aan gemeenteleden. Hij laat zich vormen door deze eerste jaren als gemeentepredikant.

In 2013 verhuizen Daniël en Hanneke met hun gezin naar Eindhoven, inmiddels gezegend met vier kinderen. Daniël wordt daar predikant naast ds. Ad van der Dussen. Bij zijn beroeping wordt hij aan de gemeente voorgesteld als iemand die midden in de gemeente staat, bijbelgetrouw preekt, oog heeft voor de actualiteit, jong en oud iets meegeeft en mensen persoonlijk weet te raken. Daniëls reactie op het beroep is kenmerkend: 'Is deze stap niet te groot?' Deze gedachte weerhoudt hem er niet van de stap in geloof en vertrouwen te zetten. Hij schrijft: *'Vooral weet ik mij in de afgelopen weken gedragen door Jezus' woorden in Johannes 15. Hij zegt: Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in Mij blijft en Ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder Mij kun je niets doen. Van dat laatste ben ik me sterker bewust geworden. Zonder Hem kan ik niets doen. Maar ik hoop en bid dat ik in verbondenheid met Hem echt een bijdrage mag leveren aan de opbouw van uw gemeente.'*

Door de jaren heen is het beeld van Daniël als predikant in het midden van de gemeente ook in Eindhoven bevestigd. Met zijn authenticiteit, zijn zorgvuldigheid en geduld weet hij bruggen te bouwen. Warme betrokkenheid toont hij in zijn contacten met gemeenteleden en iedereen die op zijn pad komt. Daniël is hierin altijd op zoek naar wat de gemeente nodig heeft en wie hem nodig heeft. Op kerkenraadsvergaderingen is hij bedachtzaam en luisterend, maar zeker ook scherp en vol humor. In de twaalf-en-half jaar dat hij in Eindhoven aan het werk is, hebben veel jongeren catechese van hem gehad en belijdenis afgelegd. Hij heeft gedoopt, getrouwd, begraven en in alle omstandigheden het Evangelie verkondigd. Iedereen heeft zijn of haar eigen herinneringen aan hem. Daniël wordt enorm gemist.

Leraar

Daniël blijft na zijn studie verbonden aan de TUA. Als assistent in opleiding werkt hij aan een kerkhistorisch proefschrift en geeft hij met enige regelmaat college aan studenten. Gedurende de jaren die volgen, is hij als docent kerkgeschiedenis en kerkrecht verbonden aan de Nederlands Gereformeerde Predikantsopleiding, aan de TUA en aan de Theologische Universiteit Kampen. In 2015 promoveert hij op zijn proefschrift 'Heinrich Bullinger on Prophecy and the Prophetic Office'. Hierna heeft hij een tijdlang een postdoc aanstelling bij genoemde universiteiten en bij het Institut für Schweizerische Reformationsgeschichte. Hij publiceert in diverse boeken en tijdschriften en draagt steeds bij aan samenwerking. In 2023 publiceert hij met collega kerkhistoricus Herman Speelman het boek 'Gereformeerde getijden. Over vroegmoderne vernieuwing van het spirituele levensritme'.

Als leraar is Daniël in de eerste plaats zelf leerling en onderzoeker. Hij geniet ervan om – bijvoorbeeld tijdens studieverlof – dingen uit te pluizen en vervolgens de opbrengsten aan anderen door te geven. Hij verstaat de kunst om (van) alles te onderzoeken en het goede te behouden. Door deze houding kan hij naast mensen met verschillende opvattingen en overtuigingen staan, om vervolgens samen te ontdekken wat de Bijbel te zeggen heeft. Ook als predikant neemt hij, vertrekkend vanuit de grondtekst, de gemeente mee in deze ontdekkingen. Onder Daniëls leiding zoeken we naar Gods bedoeling rondom doop en avondmaal. Hij schuwt, wanneer de kerkenraad wat belangrijk is uit het oog dreigt te verliezen, de gepassioneerde vermaning niet.

Daniël vindt het een voorrecht om als predikant dagelijks met Gods Woord bezig te zijn en hiervoor door de gemeente te zijn vrijgesteld. Hij wijdt zich graag aan de bestudering van de Schriften. Bijzonder is dat het wetenschappelijk onderzoek hem niet van het leven van alledag vervreemdt, maar daaraan juist verdieping geeft en hij de opbrengst weet te vertalen naar het leven van de gemeente. Daarnaast heeft Daniël, mede door zijn wetenschappelijk onderzoek, een groeiend besef van het belang van gebed, juist ook als onderdeel van het predikantschap. Bidden voor kerk en wereld ziet hij steeds meer als

basistaak van een voorganger. Hij sluit zich gaandeweg aan bij de gebedsgetijden van de Church of England en geeft verder vorm aan de gebedshoek op zijn studeerkamer.

In zijn publicaties over het gebed van de predikant wijst hij op de traditie van getijdengebeden die de gelovige plaatst in de ruimte van Gods wereldwijde kerk. Hij beschrijft hoe het levensritme van gebedsgetijden het gebedsleven ondersteunt en stimuleert. Hij ziet voortdurend gebed als geestelijke opdracht van de kerk, om zich te richten op God als bron van heiliging en vernieuwing. Getijdengebeden - vaste gebeden op vaste momenten van de dag - zijn geworteld in Oude en Nieuwe Testament en bestaan al sinds de 4^e eeuw, naast de dienst van Woord en sacrament. Biddend kunnen we tot gezamenlijk verstaan van Gods wil voor ons leven komen.

Meer dan de plaatselijke gemeente

Al vanaf het begin van zijn theologiestudie is de kerk voor Daniël groter dan de lokale gemeente. Als student draagt hij bij aan het kerkverband door het verslaan van de bijeenkomsten van de Landelijke Vergadering. De ontwikkelingen in de breedte van de kerk boeien hem.

Met zijn kerkrechtelijke expertise staat hij als predikant de zusterkerken in de regio bij en bij de totstandkoming van de Nederlandse Gereformeerde Kerken in 2023 heeft hij de gemeenten gediend met zijn inbreng op het gebied van Kerkrecht en Kerkorde. Hij is een tijdlang vaste columnist voor Opbouw. Waar mogelijk zoekt hij de verbinding over kerkgrenzen heen, van migrantenkerken tot Pinkstergemeenten. Zijn inzet voor goede onderlinge regelingen en afspraken past daarin.

Ook plaatselijk kijkt hij verder dan de muren van de Emmaüskerk. Hij hecht aan een goed contact met collega's in de stad, is voorzitter en één van de kartrekkers van het voorgangersoverleg in Eindhoven. Daarnaast sluit hij vaak aan bij een van de vele activiteiten in de wijk van de Emmaüskerk, en neemt hij deel aan het interreligieuze overleg van de burgerlijke gemeente met de verschillende geloofsgemeenschappen. Binnen en buiten de kerkmuren is hij betrokken op wie het moeilijk hebben. Een bijzondere plek in zijn hart hebben de vele vluchtelingen en mensen met een niet-christelijke achtergrond die de weg naar de kerk en het evangelie vinden.

Rust

Rust vindt Daniël in de eerste plaats thuis, bij Hanneke en de kinderen, waar hij zelf in het gezin ook een rustpunt is. Hij vindt rust tijdens het hardlopen, het wandelen en fietsen in de natuur. Rust vindt hij ook in Engeland, waar hij vanaf zijn tienertijd graag en regelmatig komt. Tijdens een studieverlof in 2024 gaat hij op retraite in Alnmouth Friary, een anglicaans-franciscaanse kloostergemeenschap. Hij ervaart deze tijd als thuiskomen.

Rust zit verder in Daniëls karakter, want hij is gezegend met geduld, een gezond relativiseringsvermogen en een lichte kijk op zaken. Bovenal vindt hij rust bij zijn God, in dienst en leven. Hij leeft in het vaste vertrouwen dat God goed is, dat Hij met ons mensen gaat en een sterke Helper is. In zijn gebedshoek hangt de Engelse versie van het bekende Gebed om vrede van Franciscus van Assisi, dat de volgende regels omvat:

Lord, make me an instrument of your peace

O divine Master, grant that I may not so much seek

to be consoled as to console,

to be understood as to understand,

to be loved as to love.

For it is in giving that we receive,

It is in pardoning that we are pardoned,

and it is in dying that we are born to eternal life.

Arine Brouwer, Rinus Hoogesteger en Hanneke Timmerman